

Harry Potter, kolektivní amatérský překlad

"I'm a ruddy teacher, aren' I, yeh sneakin' Squib!" said Hagrid, firing up at once. There was a nasty hissing noise as Filch swelled with fury; Mrs. Norris had arrived, unseen, and was twisting herself sinuously around Filch's skinny ankles.

"Get goin'," said Hagrid out of the corner of his mouth. Harry did not need telling twice; he and Hermione both hurried off; Hagrid's and Filch's raised voices echoed behind them as they ran. They passed Peeves near the turning into Gryffindor Tower, but he was streaking happily toward the source of the yelling, cackling and calling,

When there's strife and when there's trouble
Call on Peevsie, he'll make double!

„Já jsem jejich učitel! Ty plazivý hade..“ zbrunátněl Hagrid.
Filch zmizel odporným sykotem. Paní Norrisová zmizela s ním a točila se kolem kožovitého kotníku..

„Běžte.“ Řekl Hagrid koutkem úst. Harrymu nebylo nutné říkat dvakrát, oba s Nemilnou spěchaly a Hagridovy a Filchovy zvuky zanikali v chodbě za nimi. Cestou potkali Protivu u Nebelvírské věže, ale ten celý proužkovaný byl otočen k příčině jekotu, chichotu a volání:

Když jsou ta proužky, když jsou tady trable
Zavolejte Protivu, ten udělá double.

Ron jednou nenašel důležitost vymyšlením výmluv kvůli žárlivosti nebo raději kvůli zábavě a jednoduše se kvůli všemu zase popadal za břicho. Zlepšení přišlo draze pro smějícího se a vtipkujícího Rona a agresivního posledních předešlých týdnů. Nejdříve Harry spozoroval chování Levandule Brownové, která se zdála být odměněna každou chvílí, když zbytečně nepochvájí Rona a zadruhé, Harry ho vzal jako nejlepšího přítele z dvou plachých lidí.

Ron, who might once have found the necessity of these detours excuse for jealousy rather than hilarity, simply roared with laughter about it all. Although Harry much preferred this new laughing, joking Ron to the moody, aggressive model he had been enduring for the last few weeks, the improved Ron came at a heavy price. Firstly, Harry had to put up with the frequent presence of Lavender Brown, who seemed to regard any moment that she was not kissing Ron as a moment wasted; and secondly, Harry found himself once more the best friend of two people who seemed unlikely ever to speak to each other again.